

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Eparchiako Dikastirio Larnakas (Cypr) w dniu 18 sierpnia 2014 r. – Astinomikos Diefthindis Larnakas przeciwko Masoud Mehrabipari

(Sprawa C-390/14)

(2014/C 372/10)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Eparchiako Dikastirio Larnakas

Strony

Organ wszczynający postępowanie: Astinomikos Diefthindis Larnakas

Oskarżony: Masoud Mehrabipari

Pytania prejudycjalne

- 1) Uwzględniając zasadę lojalnej współpracy, zasadę skuteczności w związku z realizacją celów dyrektyw, zasadę proporcjonalności, adekwatności i racjonalności kar, czy art. 15 i 16 dyrektywy 2008/115/WE ⁽¹⁾ można interpretować w ten sposób, że umożliwiają one wszczęcie postępowania karnego na podstawie przepisu krajowego, poprzedzającego transpozycję [art. 19 ust. 1 lit. f) i i) ustawy o cudzoziemcach i imigracji, zwanej „rozdziałem 105”], względem nielegalnie przebywającego obywatela państwa trzeciego, wobec którego bezskutecznie zastosowane zostały środki przymusu w celu wydalenia i który pozostawał w ośrodku detencyjnym przez ponad 18 miesięcy z uwagi na brak paszportu i brak współpracy z organami władzy w celu wydania takiego paszportu za pośrednictwem jego ambasady, powołując się na obawę przed prześladowaniem przez władze Iranu;
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy rzeczone postępowanie karne może być wszczęte natychmiast po upływie maksymalnego 18-miesięcznego okresu pobytu w ośrodku detencyjnym w celu wydalenia powodując, iż przebywający nielegalnie obywatel państwa trzeciego nie zostaje zwolniony, a jego pobyt w ośrodku detencyjnym, jeśli sąd uzna to za konieczne z uwagi na ryzyko niestawiennictwa, przedłuża się na czas trwania postępowania karnego.
- 3) Co należy uznać za „brak współpracy” obywatela państwa trzeciego w rozumieniu art. 15 [ust. 6 lit. a)] dyrektywy 2008/115, a w szczególności czy takie pojęcie może pokrywać się z przepisami prawa krajowego [art. 19 ust. 1 lit. f) i i) ustawy o cudzoziemcach i imigracji, zwanej „rozdziałem 105”], które przewidują sankcje karne za wszelką odmowę „okazania dyrektorowi jakiegokolwiek dokumentu, którego zażądał” jak również za każdy „czynny lub bierny opór wobec dyrektora wykonującego swoje obowiązki” z powodu nieokazania paszportu, podczas gdy jednocześnie nie zostały wykazane okoliczności dotyczące działań podjętych przez władze względem władz państwa pochodzenia w celu skutecznego wydalenia obywatela państwa trzeciego.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz. U. L 348, s. 98).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 18 sierpnia 2014 r. – Api Raffineria di Ancona SpA przeciwko Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE i in.

(Sprawa C-391/14)

(2014/C 372/11)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio.